

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Cob/97/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7923202063
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Ragan
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7923202063.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Ragana a sudcov JUDr. Natálie Štrkolcovej a JUDr. Ondreja Hvišča, PhD. v spore žalobcu: LATARE s.r.o., Hlavná 146, 080 01 Prešov, IČO: 51 981 947, právne zastúpený: AK - JUDr. Vladimír Šatník s.r.o., Mierová 64/2, 066 01 Humenné, IČO: 55 501 613, proti žalovanému: GOODGRAIN, s.r.o., Skladná 6, 076 31 Streda nad Bodrogom, IČO: 54 719 518, právne zastúpený: Advokátska kancelária NIŽNÍK & Partners, s.r.o., Žižkova 4E, 040 01 Košice, IČO: 47 244 488, o zaplatenie 700.000,- eur s príslušenstvom a o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov z 8. júna 2023, č. k. 2Cn/1/2023 - 44, takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie Okresného súdu Trebišov z 8. júna 2023, č. k. 2Cn/1/2023 - 44.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zriadil záložné právo v prospech žalobcu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného evidovaných na LV č. XXXX a LV č. XXXX, k.ú. A. B. C., na zabezpečenie peňažnej pohľadávky 700.000,- eur, vyplývajúcej zo zmluvy o predaji časti podniku uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 9.8.2022 (výrok I.). Zároveň rozhodol, že o trovách konania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodne v rozhodnutí vo veci samej (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca žalobou podanou dňa 1.6.2023 (správne dňa 31.5.2023 /č. I. 37 spisu/, poznámka odvolacieho súdu) uplatnil voči žalovanému pohľadávku 700.000,- eur s príslušenstvom a zároveň žiadal, aby súd prvej inštancie nariadil zabezpečovacie opatrenie v znení uvedenom vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia. Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že zmluvou o predaji časti podniku uzavretou medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim zo dňa 9.8.2022 (ďalej len „Zmluva o predaji časti podniku“) došlo k predaju časti podniku žalobcu za dohodnutú kúpnu cenu 1.000.000,- eur bez DPH. Kúpna cena bola splatná v troch splátkach a to 300.000,- eur bez DPH v deň účinnosti zmluvy, 345.000,- eur bez DPH do 31.10.2022 a 355.000,- eur bez DPH do 15.12.2022. Žalovaný svoj záväzok uhradiť kúpnu cenu v plnej výške nesplnil, keď uhradil žalobcovi iba prvú splátku 300.000,- eur. Neuhradený zostatok kúpnej ceny predstavuje 700.000,- eur. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca odôvodnil tým, že na základe skutočností uvedených v samotnej žalobe a predložených listinných dôkazov osvedčil existenciu pohľadávky 700.000,- eur a spôsobilý predmet záložného práva, ktorým sú označené nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného. K existencii obavy z budúceho zmarenia exekúcie poukázal na LV č. XXXX, k.ú. A. B. C., z ktorého vyplýva, že žalovaný po vzniku záväzku voči žalobcovi zriadil záložné právo k podstatnej časti tam uvedených nehnuteľností, v prospech spoločnosti IMPOL HOLDING, a.s., IČO: 50 115 049. Záložné právo bolo zriadené aj na pozemky, na ktorých sú postavené stavby, ktoré žalovaný nadobudol na základe Zmluvy o predaji časti podniku, čo by závažným spôsobom sťažilo prípadnú exekúciu predajom týchto nehnuteľností. Žalovaný okrem nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX a LV č. XXXX nie je vlastníkom iného reálneho speňažiteľného majetku, predajom ktorého by bolo

možné uspokojiť pohľadávku žalobcu vo výške 700.000,- eur. Obava zo zmarenia exekúcie žalovaným je vyvolaná aj neprimerane dlhou dobou omeškania žalovaného s úhradou samotnej pohľadávky, ktorá je v značnej výške. Žalovaný je obchodná spoločnosť, ktorá vznikla v krátkom čase pred uzavretím Zmluvy o predaji časti podniku a to dňa 30.6.2022. K sťaženiu uspokojenia pohľadávky žalobcu môže viesť aj to, že po vzniku záväzku žalovaného voči žalobcovi došlo k zmene vo vlastníckej štruktúre žalovaného. Žalobca napokon dôvodil, že disponuje informáciou, že žalovaný vyvinul úsilie smerujúce k predaju nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX a LV č. XXXX, ktoré ponúkal na predaj na realitnom trhu na území Ukrajiny.

3. Súd prvej inštancie v ods. 6 odôvodnenia uznesenia uviedol, ktoré listinné dôkazy pripojil žalobca k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a zároveň konštatoval, že z predložených LV, ktorých vlastníkom nehnuteľností tam uvedených je žalovaný vyplýva, že na jednotlivých LV je zriadené záložné právo v prospech tretej osoby, tak ako to uvádza žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 343, § 344, § 324 ods. 1 a 3, § 326 ods. 1, § 328, § 329 ods. 1 C.s.p, upravujúcich neodkladné a zabezpečovacie opatrenia a uviedol, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je dôvodný, keďže žalobca osvedčil naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomeru strán.

5. Dôvodil súd prvej inštancie, že sú splnené zákonné podmienky na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, keďže žalobca preukázal naliehavosť a potrebu neodkladnej úpravy pomerov a osvedčil odôvodnenosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a to predloženými listinnými dôkazmi. V posudzovanej veci bola osvedčená potreba dočasnej úpravy pomerov strán na zriadenie záložného práva na veciach v prospech žalobcu. Ochrana ohrozených alebo porušených práv musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

6. Súd prvej inštancie poukázal, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zároveň nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán, nevznikne neprimeraná ujma na strane žalovaného, ani neprimeraná výhoda na strane žalobcu.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.); rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.) a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

8. Žalovaný podané odvolanie odôvodnil tým, že neboli splnené predpoklady na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, pričom súd prvej inštancie vychádzal zo zjavne nepravdivých tvrdení žalobcu a dôkazov, ktoré sú v rozpore so skutočným stavom. K žalobcom uplatnenej pohľadávke uviedol, že žalobca úmyselne zatajil, že medzi stranami sporu prebiehajú mimosúdne rokovania, z dôvodu nesplnenia povinností žalobcu podľa článku 5 ods. 5.5 Zmluvy o predaji časti podniku, keď žalobca nedoriešil žalovaným uplatnené nároky z väd časti podniku, na základe čoho má žalovaný voči žalobcovi nárok na: (i) zľavu z kúpnej ceny, (ii) zmluvnú pokutu a (iii) náhradu škody. Uvedené nároky žalovaný uplatnil voči žalobcovi listom zo dňa 19.10.2022, ktoré boli predmetom vzájomných rokovaní, čo preukazujú aj návrhy dokumentov (návrh Dodatku č. 1 k Zmluve o predaji časti podniku, návrh Dohody o urovnaní a návrh Zmluvy o zriadení záložného práva), ktoré boli zaslané žalovanému e-mailom dňa 16.1.2023, z ktorých vyplýva, že malo dôjsť k zníženiu dohodnutej kúpnej ceny zo sumy 700.000,- eur na 525.000,- eur. Žalobca svojím návrhom Dodatku č. 1 akceptoval nároky žalovaného, titulom väd časti podniku.

9. Žalovaný zároveň poukázal, že neexistuje ani obava, že exekúcia peňažnej pohľadávky žalobcu bude ohrozená. O zriadení záložného práva v prospech IMPOL HOLDING, a.s. na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXXX mal žalobca vedomosť, keďže pri prevode podniku v A. B. C. mal žalobca a obchodná spoločnosť IMPOL HOLDING, a.s. toho istého právneho zástupcu. Predaj podniku v k.ú. A. B. C. bol de facto realizovaný na strane predávajúcej spoločnosťou IMPOL HOLDING, a.s. a žalobcom. V zmysle článku 8 ods. 8.1 Zmluvy o predaji časti podniku uzavretej s IMPOL HOLDING, a.s. je zrejmé, že obe zmluvy o predaji časti podniku sú vzájomne previazané a podmienené. Žalovaný dôvodil,

že prvotne dňa 21.7.2022 bola uzavretá Rezervačná zmluva s predávajúcim, obchodnou spoločnosť IMPOL HOLDING, a.s. a kupujúcim E.CONNECT ASSETS s.r.o., t. j. obchodnou spoločnosťou, ktorá je so žalovaným spriaznenou osobou (rovnaký spoločník a štatutárny orgán). Predmetom rezervácie bol celý podnik v Strede nad Bodrogom (LV č. XXXX a LV č. XXXX). Zriadenie záložného práva v prospech žalobcu bolo navrhnuté aj samotným žalobcom, avšak k jeho zriadeniu nedošlo práve pre záujem žalovaného uspokojiť žalobcu, v zmysle jeho návrhu Dodatku č. 1 k Zmluve o predaji časti podniku formou notárskej úschovy. Z dôvodu, že rokovania so žalobcom neboli konštruktívne a žalobca nezmyselne podmieňoval uzavretie ním navrhnutých dokumentov (Dodatku č. 1 k Zmluve o predaji časti podniku zo dňa 9.8.2022 a Dohodu o urovnaní) ďalšími návrhmi právnych úkonov s tretími osobami spriaznenými so žalobcom, zložil žalovaný dňa 26.5.2023 do notárskej úschovy JUDr. Alexandry Kučečkovej sumu 525.000,- eur, zodpovedajúcu žalobcom navrhutej časti kúpnej ceny v zmysle návrhu Dodatku č. 1 k Zmluve o predaji časti podniku. Žalovaný zloženie peňažných prostriedkov na účet notárskeho úradu oznámil žalobcovi bezodkladne e-mailom zo dňa 29.5.2023. Žalobca teda pred podaním žaloby spolu s návrhom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia mal vedomosť o zložení peňažných prostriedkov v prospech žalobcu na účet notárskeho úradu, teda nemohol mať reálnu obavu z ohrozenia prípadnej exekúcie. S poukazom na uvedenú notársku úschovu sú zavádzajúce aj tvrdenia žalobcu, že žalovaný okrem nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX a LV č. XXXX nie je vlastníkom iného reálne speňažiteľného majetku. Skutočnosť, že nároky žalovaného z väd časti podniku sú opodstatnené preukazuje aj skutočnosť, že obchodná spoločnosť IMPOL HOLDING, a.s. ako jeden z predávajúcich, uzavrela so žalovaným Dodatok č. 2 k Zmluve o predaji časti podniku a zároveň uzavrela Dohodu o urovnaní so žalovaným. Žalovaný listom zo dňa 28.11.2022 vzniesol voči žalobcovi námietku nespĺnenej zmluvy v zmysle § 325 Obchodného zákonníka, z čoho vyplýva, že žalovaný nie je pre porušenie Zmluvy o predaji časti podniku žalobcom v omeškani. Ďalej žalovaný k tvrdeniam žalobcu, že žalovaný ponúka na predaj podnik na realitnom trhu na Ukrajine namietal, že žalobca v konaní nepredložil ponuku žalovaného s úradným prekladom, teda nejde o listinu spôsobilú byť dôkazným prostriedkom. Z predloženého dôkazu – ponuka žalovaného nevyplýva, že ponuku vypracoval žalovaný a žalobca neoznámil ani kde by mala takáto ponuka byť zverejnená. Súd na uvedený dôkaz nemal vôbec prihliadať. Poukázal žalovaný, že pôvodné znenie ponuky zverejnenej na internetovej stránke D. nevyhotovil žalovaný, ale v roku 2019 spoločnosť VENAS, a.s., t. j. 3 roky pred tým, ako podnik v Strede nad Bodrogom nadobudol žalovaný. Obchodná spoločnosť VENAS, a.s. je osobou spriaznenou so žalobcom. Po formálnej a obsahovej stránke je text ponuky predložený žalobcom identický, ako ponuka zverejnená na internetovej stránke, ktorú označil žalovaný, avšak je zrejmé, že žalobca odstránil inzerenta (VENAS, a.s.), dátum pridania inzerátu a zatajil aj miesto (internetovú stránku), na ktorej mala byť táto ponuka zverejnená. Zároveň je nelogické, aby žalovaný ponúkal na predaj podnik v Strede nad Bodrogom, ktorý nadobudol za obstarávaciu cenu 3.300.000,- eur a do ktorého už investoval, za cenu 2.500.000,- eur. Napokon žalovaný akcentoval, že žalobca síce poukazyval, že došlo k zmene vlastníckej štruktúry žalovaného, no neuviedol, akým spôsobom by malo dôjsť zároveň k sťaženiu uspokojenia pohľadávky žalobcu v dôsledku prevodu časti obchodného podielu žalovaného, čo nezrejmil ani súd prvej inštancie v napádanom uznesení, preto je jeho rozhodnutie vo vzťahu k týmto tvrdeniam žalobcu arbitrárne.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že v zmysle článku 5 uzavretej Zmluvy o prevode časti podniku mal žalovaný zaplatiť 345.000,- eur do 31.10.2022 a 355.000,- eur do 15.12.2022. Žalovaný tieto sumy neuhradil a celé jeho konanie pred ich splatnosťou malo znaky účelového konania, s cieľom vyhnúť sa zaplateniu zvyšnej časti kúpnej ceny s poukazom na údajné vady predmetu predaja a s tým spojených nárokov žalovaného. Na požiadavky žalovaného žalobca detailne reagoval listom zo dňa 27.10.2022, t. j. ešte pred samotnou splatnosťou druhej časti kúpnej ceny s upozornením, že uplatnené nároky z väd považuje za účelové a na ustanovenie článku 5 bod 5.4. Zmluvy o predaji časti podniku, podľa ktorého akékoľvek vady a nároky je možné započítať s treťou splátkou kúpnej ceny. Žalovaný aj naďalej podmieňoval zaplatenie akejkoľvek ďalšej časti kúpnej ceny uzavretím dodatku a znížením celkovej kúpnej ceny o 175.000,- eur. Žalobca v snahe vyhnúť sa súdному sporu v rámci predbežných rokovaní s uvedeným znížením súhlasil, ale len pod podmienkou, že táto suma bude uhradená najneskôr do 15.12.2022, t. j. do konca splatnosti tretej splátky, čo žalovaný neakceptoval a nesplnil. Ďalší pokus žalobcu o mimosúdne vyriešenie inicioval žalobca v 4/2023, keď po predchádzajúcom telefonickom rozhovore dňa 31.3.2023 zaslal žalovanému návrh dohody o mimosúdnom urovnaní. Obsahom takejto dohody bolo, okrem iného aj zníženie kúpnej ceny, ale rovnako len za podmienky, že k jej zaplateniu dôjde najneskôr do 17.4.2023. Žalovaný na uvedené nereagoval. K uzavretiu dohody o znížení kúpnej ceny za predaj časti podniku nedošlo, a to z dôvodu na strane

žalovaného. Žalobca preto trvá na zaplatení pôvodne dohodnutej výšky kúpnej ceny. Sám žalovaný svojim jednoznačným vyjadrením pohľadávku žalobcu vo výške 525.000,- eur uznáva, čo do dôvodu a výšky. Preto neexistoval žiadny dôvod na to, aby žalovaný svoj záväzok aspoň v ním uznanej sume 525.000,- eur žalobcovi nesplnil. Žalobca považoval za právne bezvýznamné predkladanie rôznych jednostranných podmienok zo strany žalovaného, ako je odstránenie neexistujúcich väd predmetu kúpy alebo bez súhlasu žalobcu svojvoľné rozhodnutie o uložení sumy 525.000,- eur do notárskej úschovy. Žalovaný v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybňuje skutočnosť, že na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 27.1.2023 zriadil záložné právo k podstatnej časti nehnuteľností vo svojom vlastníctve zapísaných na LV č. XXXX v prospech spoločnosti Impol Holding a.s. Zmluva o predaji časti podniku uzatvorená medzi stranami sporu však s následným zriadením záložného práva na nehnuteľnosti v prospech spoločnosti Impol Holding a.s. absolútne nesúvisia. Rovnako tak s následným zriadením predmetného záložného práva vôbec nesúvisí ani Rezervačná zmluva zo dňa 21.7.2022. Zriadenie záložného práva dlžníkom na značnú časť jeho nehnuteľností po tom, keď sa dostane do omeškania s platením svojich splatných záväzkov voči veriteľovi, je vždy dôvodom preukazujúcim obavu veriteľa, že prípadná exekúcia jeho peňažnej pohľadávky voči dlžníkovi bude ohrozená. Všetky ostatné skutočnosti týkajúce sa okolností zriadenia takéhoto záložného práva, vedomosti, resp. nevedomosti veriteľa o jeho zriadení sú potom z hľadiska posudzovania obavy veriteľa, že prípadná exekúcia jeho peňažnej pohľadávky voči dlžníkovi bude ohrozená, absolútne nepodstatné. Žalobca dôvodil, že na skladanie peňažných prostriedkov do notárskej úschovy žalovaným nebol akýkoľvek dôvod, keďže nešlo o situáciu predpokladanú v § 568 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako dlžník nemôže bez zákonných dôvodov postupovať tak, že plnenie (v tomto prípade len časť plnenia) odovzdá do notárskej úschovy namiesto toho, aby ho priamo poskytol žalobcovi ako veriteľovi. Žalovaný nemôže postupovať tak, že nejakú časť svojho plnenia bezdôvodne zloží do notárskej úschovy a vydanie takéhoto plnenia navyše podmieni splnením viacerých, ničím neodôvodnených, ním určených jednostranných podmienok. Právne vzťahy medzi žalobcom a žalovaným vyplývajúce zo Zmluvy o predaji časti podniku v časti citovanej v liste žalovaného zo dňa 28.11.2022 nemajú synalagmatický charakter a preto sa na ne nemôžu vzťahovať následky upravené v § 325 Obchodného zákonníka. Ku kópii textu ponuky v ruskom jazyku, ktorou bol nehnuteľný majetok nadobudnutý žalovaným zapísaný na LV č. XXXX E. F. XXXX ponúkaný na predaj, žalobca uviedol, že súd prvej inštancie ako rozhodujúcu skutočnosť odôvodňujúcu nariadenie predmetného zabezpečovacieho opatrenia posúdil to, že na LV je zriadené záložné právo v prospech tretej osoby. Text ponuky v ruskom jazyku, na ktorý žalovaný poukazuje vo svojom odvolaní, teda nebol takou skutočnosťou, resp. dôkazom, na ktorom by samo o sebe záviselo vyhovenie návrhu žalobcu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca zotrval na svojich tvrdeniach, že zmeny vo vlastníckej štruktúre žalovaného vyvolávajú u neho obavu z ohrozenia prípadnej exekúcie, keďže žalovaný odmietal plniť svoje splatné peňažné záväzky už počas svojej pôvodnej vlastníckej štruktúry. Súdu prvej inštancie nie je možné vytknúť akékoľvek pochybenie pri vykonávaní dokazovania v tomto konaní, keďže v konaniach o nariadení zabezpečovacieho opatrenia súd nevykonáva dokazovanie ako také, ale len osvedčuje, či sú splnené podmienky na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, t. j. len osvedčuje dôvodnosť a trvanie nároku, ako aj nebezpečenstvo ohrozenia exekúcie. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je dôvodný aj vtedy, keď by k zriadeniu záložného práva na nehnuteľný majetok žalovaného v prospech tretej osoby ani vôbec nedošlo. Na jeho vyhovenie by postačovalo už len to, že žalobca má voči žalovanému nespochybniteľný záväzok v značnom finančnom vyjadrení.

11. Žalovaný v podaní zo dňa 2.10.2023 uviedol, že žalobca potvrdil, že žalovaný žalobcovi oznámil vady podniku a zároveň si uplatnil nároky vyplývajúce z týchto väd v podobe zľavy z kúpnej ceny v sume 175.000,- eur. Skutočnosť, že všetky nároky žalovaného boli predmetom rokovaní so žalobcom preukazujú aj návrhy dokumentov, uvádzané v odvolaní. Strany sporu od 10/2022 medzi sebou viedli rokovania za účelom uzavretia celého prípadu za prítomnosti 3. osôb (osoby spriaznené s osobou žalobcu). Žalovaný preto považuje zabezpečovacie opatrenie za nedôvodné a návrh žalobcu vo veci samej za zjavne predčasný. Vzhľadom na to, že žalobca nepoprel tvrdenia žalovaného o skutočnej výške pohľadávky žalobcu, ale naopak tieto priamo potvrdil, skutkové tvrdenia žalovaného ohľadom výšky pohľadávky sú podľa § 151 ods. 1 C.s.p. nesporné. Žalovaný mal záujem zaplatiť v prípade uzavretia dohody žalobcovi 525.000,- eur, pričom by sa navrhovanými právnymi úkonmi, t. j. Dodatkom č. 1 a Dohodou o urovnaní vzdal nároku na zmluvnú pokutu a nároku na náhradu škody voči žalobcovi. Keďže medzi stranami sporu nedošlo k uzavretiu navrhovaných právnych úkonov, žalovaný naďalej eviduje voči žalobcovi nároky v celkovej sume 499.613,09 eur z titulu: a) zľavy z kúpnej ceny 175.000,- eur /17,5 % z kúpnej ceny/ v dôsledku väd časti podniku v zmysle Zmluvy o predaji časti podniku, b) zmluvnej pokuty vo výške 75.000,- eur v zmysle článku 6 ods. 6.15 Zmluvy o predaji časti podniku, c) nároku

na náhradu škody 249.613,09 eur v dôsledku porušenia povinností predávajúceho v zmysle článku 5 ods. 5.5 písm. b) a c) a článku 7 ods. 7.1 Zmluvy o predaji časti podniku. Tvrdenie žalobcu, že exekúcia jeho pohľadávky bude ohrozená v dôsledku záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, je zjavne účelové. Žalovaný nadobudol podnik v Strede nad Bodrogom dvoma podmienenými Zmluvami o predaji časti podniku od dvoch samostatných subjektov, a to od žalobcu a spoločnosti IMPOL HOLDING, a.s., IČO: 50 115 049. Predmetom prevodu na základe Zmluvy o predaji časti podniku uzavretej medzi žalobcom a žalovaným bola časť podniku, ktorú tvorili, okrem iného nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX. Žalovaný neurobil žiaden právny úkon, ktorým by uvedené nehnuteľnosti nejakým spôsobom zaťažil. Žalovaný zároveň nevykonal žiaden úkon smerujúci k scudzeniu podniku v Strede nad Bodrogom, pričom dôkaz predložený žalobcom o takomto konaní žalovaného je zjavný podvrh.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). Spor prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

13. Odvolací súd udáva, že predmetné konanie začalo podaním návrhu žalobcu dňa 31.5.2023 na príslušnom súde a to Okresnom súde Trebišov, ktorý uznesením zo dňa 8.6.2023 nariadil odvolaním napadnuté zabezpečovacie opatrenie.

14. Podľa § 40 C.s.p., účinnom od 1.6.2023, súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania; kauzálnu príslušnosť v obchodnoprávných sporoch súd skúma iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí.

15. Žalovaný v podanom odvolaní, doručenom súdu prvej inštancie dňa 21.6.2023, kauzálnu príslušnosť Okresného súdu Trebišov nenamietal, preto odvolací súd uzatvára, že na rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobcu, správne rozhodoval Okresný súd Trebišov ako (kauzálne) príslušný súd.

16. Podľa § 343 ods. 1 C.s.p., zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

17. Podľa § 151d Občianskeho zákonníka, záloh môže byť vec, právo, iná majetková hodnota, byt a nebytový priestor, ktoré sú prevoditeľné, ak zákon neustanovuje inak. Záloh môže byť aj súbor vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, podnik alebo časť podniku, alebo iná hromadná vec.

18. Podľa § 343 ods. 2 C.s.p., záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

19. Podľa § 343 ods. 3 C.s.p., výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

20. Podľa § 344 C.s.p., ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

21. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

22. Podľa § 324 ods. 3 C.s.p., neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

23. Podľa § 326 ods. 1 a 2 C.s.p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej

úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

24. Podľa § 329 ods. 1 a 2 C.s.p., súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

25. O nariadení zabezpečovacieho opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, pričom súd pred jeho nariadením nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia. Povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, ktoré v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia teda spočívajú najmä v povinnosti aspoň osvedčiť tvrdené skutočnosti, zaťažuje v tomto prípade navrhovateľa.

26. Nariadením zabezpečovacieho opatrenia, ktoré nie je konečným rozhodnutím, len dočasne upravuje pomery strán sporu, žalobca nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté rozhodnutím vo veci samej. Osobitnej povahy tohto inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. C.s.p. súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené.

27. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáha zaplata 700.000,- eur, titulom úhrady zvyšku dohodnutej kúpnej ceny zo Zmluvy o predaji časti podniku uzatvorenej medzi žalobcom, ako predávajúcim a žalovaným, ako kupujúcim.

28. Súčasne navrhol, aby súd nariadil zabezpečovacie opatrenie v znení, ktoré je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia, čo odôvodňoval obavou ohrozenia prípadnej exekúcie.

29. Odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie mal správne osvedčenú existenciu peňažnej pohľadávky žalobcu ako predávajúceho voči žalovanému ako kupujúcemu, vyplývajúcu zo Zmluvy o predaji časti podniku uzatvorenej medzi stranami vo výške 700.000,- eur. Uvedené napokon vyplýva aj zo samotnej predloženej Zmluvy o predaji časti podniku, kde bola dohodnutá jej výška a doba splatnosti.

30. Žalovaný existenciu základu tohto nároku nepoprel. Zo žalovaným predložených listinných dôkazov nevyplýva, že medzi zmluvnými stranami došlo k platnej dohode o znížení kúpnej ceny, keďže text listín označených žalovaným ako „návrh Dodatku č. 1 k Zmluve o predaji časti podniku“ a „návrh Dohody o urovnaní“ nie je opatrený podpisom žalobcu a ani žalovaného, preto ich nemožno podľa § 43a Občianskeho zákonníka považovať za návrh zmluvy, ale iba za prípadné pozvanie k návrhu.

31. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní uvádzal, že pohľadávka žalobcu predstavuje 525.000,- eur a následne, že eviduje voči žalobcovi nároky v celkovej sume 499.613,09 eur (zľavu z kúpnej ceny 175.000,- eur; zmluvnú pokutu 75.000,- eur a nárok na náhradu škody 249.613,09 eur), odvolací súd uvádza, že tieto námietky budú predmetom ďalšieho dokazovania, ktoré bude vykonané zo strany súdu prvej inštancie vo veci samej. Odvolací súd v tejto súvislosti primerane poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/5/2012, z ktorého vyplýva, že „Medzi osvedčením a dokázaním nejakej skutočnosti je rozdiel, ktorý odlišuje mieru zisťovania skutkového stavu pri vydávaní uznesenia o predbežnom opatrení a rozsudku. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na predbežné opatrenie nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie.“ S prihliadnutím na toto rozhodnutie potom podľa názoru odvolacieho súdu, v rámci rozhodovania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nebolo možné zaoberať sa hodnotením tvrdení a dôkazov produkovaných stranami konania, ale len otázkou, či sa peňažná pohľadávka žalobcu ako veriteľa javí v danom štádiu konania osvedčená, v miere potrebnej pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Práve pre štádium konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zákonná úprava

nevyžaduje preukazovanie peňažnej pohľadávky veriteľa, keďže je postačujúce osvedčiť jej dôvodnosť, k čomu v spojení s ustanovením § 326 ods. 1 C.s.p. v štádiu konania, rozhodovania o nariadenom zabezpečovacom opatrení zo strany žalobcu došlo. Odvolací súd zvyrazňuje, že pre toto konanie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia žalobca osvedčil peňažnú pohľadávku vo vzťahu k dlžníkovi, avšak uvedené neznamena, že pokiaľ v štádiu konania a rozhodovania vo veci samej na základe výsledkov vykonaného dokazovania, by sa dospelo v konaní pred súdom prvej inštancie k názoru, že žalobca uplatnený nárok voči dlžníkovi nepreukázal, ak by k tomuto bol základ vo vykonanom dokazovaní. Osvedčenosť peňažnej pohľadávky žalobcu spolu s príslušenstvom voči dlžníkovi je konštatovaná, len pre štádium konania o nariadenom zabezpečovacom opatrení. Primeranosť stupňa osvedčovania tejto peňažnej pohľadávky zodpovedá doloženým dokladom zo strany žalobcu.

32. To, že spoločnosť IMPOL HOLDING, a.s. uzatvorila so žalovaným Dodatok č. 2 k Zmluve o predaji časti podniku a Dohodu o urovaní, nemožno považovať za osvedčenie a ani preukázanie, že predmet predaja medzi stranami má vady a žalovanému vznikli prípadné nároky s tým spojené vo vzťahu k žalobcovi, keďže nešlo o totožný predmet prevodu. Žalovaný totiž nadobudol „časti podniku“ dvoma samostatnými zmluvami o predaji časti podniku, ktoré mali odlišný predmet a boli uzatvorené na strane predávajúceho so samostatnými subjektmi práva.

33. Aj z uvedeného dôvodu je bez právneho významu argumentácia žalovaného, že prvotne bola uzavretá Rezervačná zmluva s predávajúcim, obchodnou spoločnosť IMPOL HOLDING, a.s. (vlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX, nie však nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX) a kupujúcim E.CONNECT ASSETS s.r.o., ktorej predmetom rezervácie bol celý podnik v Stred nad Bodrogom (LV č. XXXX a LV č. XXXX), keďže zmluvnou stranou uvedenej rezervačnej zmluvy nebol ani žalobca a ani žalovaný.

34. Predmetom tohto konania sú práva a tomu zodpovedajúce záväzky žalobcu a žalovaného, ako zmluvných strán Zmluvy o predaji časti podniku, nie tretích subjektov, prípadne z iných zmlúv, ktorých žalobca nie je zmluvnou stranou.

35. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s predstretou argumentáciou žalovaného o aplikácii § 325 Obchodného zákonníka tak, že žalovaný nie je pre porušenie Zmluvy o predaji časti podniku žalobcom (neposkytnutie súčinnosti podľa článku 5 ods. 5.5 zmluvy) v omeškaní, keďže zo znenia ustanovení Zmluvy o predaji časti podniku, a to článku 5 ods. 5.3 a 5.5 nevyplýva, že zaplatenie kúpnej ceny žalovaným ako kupujúcim a poskytnutie súčinnosti zo strany žalobcu ako predávajúceho (súčinnosť za účelom uzatvorenia zmlúv s tretími subjektmi), predstavuje vzájomnú podmienenosť týchto plnení.

36. Nenáležitý je aj poukaz na článok 8 ods. 8.1 Zmluvy o predaji časti podniku uzavretej žalovaným s IMPOL HOLDING, a.s., od ktorého žalovaný odvodzuje vzájomnú previazanosť a podmienenosť aj Zmluvy o predaji časti podniku uzatvorenej so žalobcom, keďže Zmluva o predaji časti podniku uzatvorená so žalobcom, takéto zmluvné dojednanie neobsahuje. To, že prípadne Zmluva o predaji časti podniku uzatvorená s IMPOL HOLDING, a.s. odkazuje na Zmluvu o predaji časti podniku uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným nespôsobuje, že je ňou viazaný aj žalobca, ktorý nie je jej zmluvnou stranou.

37. Vo vzťahu k naplneniu zákonom vyžadovanej kumulatívnej podmienky osvedčenia obavy z ohrozenia budúcej exekúcie odvolací súd uvádza, že pre osvedčenosť tejto obavy sa vyžaduje, že ide o reálnu obavu, keď úkony zo strany dlžníka dopadajú na majetkovú sféru v tom zmysle, že majetok, ktorý by mohol tvoriť podklad pre budúcu exekúciu, sa znižuje. Naliehavosť pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je daná, prípadne osvedčená konkrétnym konaním, správaním sa dlžníka, ktoré je zamerané na realizáciu úkonov, ktorými sa jeho majetok spôsobilý pre budúcu exekúciu znižuje, čo vyvoláva dôvodnú obavu z budúcej exekúcie, ktorá je ohrozená práve takýmito úkonmi. Žalobca osvedčil správanie sa žalovaného ako dlžníka, ktorý so svojim majetkom nakladá spôsobom, že tento zaťažil zriadením záložného práva na nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX v prospech iného veriteľa IMPOL HOLDING, a.s., čo sám žalovaný potvrdil v podanom odvolaní a uvedené vyplýva aj z verejného registra evidencie nehnuteľností, kde je na LV č. XXXX, k.ú. A. B. C. v časti „C ťarchy“ uvedená Zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 27.1.2023 v prospech IMPOL HOLDING, a.s.

38. Je pritom bez právneho významu, že žalobca mal vedomosť o zriadení záložného práva v prospech IMPOL HOLDING, a.s. na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXXX, resp. akým spôsobom sa to dozvedel.

39. Pokiaľ žalovaný dôvodil, že to bol žalobca, ktorý zmaril zmluvné zriadenie záložného práva na nehnuteľnostiach žalovaného z dôvodu, že rokovania so žalobcom neboli konštruktívne, odvolací súd udáva, že pre účely konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v navrhovanom znení je posudzovanie, prečo nedošlo k zabezpečeniu pohľadávky žalobcu dohodou strán sporu, irelevantné.

40. K ďalšej obrane žalovaného, že žalobca nemohol mať reálnu obavu z ohrozenia prípadnej exekúcie, keďže žalovaný zložil do notárskej úschovy sumu 525.000,- eur, ktorá zodpovedá žalobcom navrhutej časti kúpnej ceny v zmysle Dodatku č. 1, čo zároveň oznámil žalobcovi, odvolací súd udáva, že pri posúdení toho, či žalobca by mal možnosť uspokojiť svoju pohľadávku zo zloženej sumy je potrebné vziať do úvahy, či bolo povinnosťou žalobcu splniť žalovaným stanovené podmienky notárskej úschovy, ktoré podmieňovali výplatu zloženej sumy.

41. Znenie týchto podmienok predložením zápisnice o úschove peňazí podľa § 68 Notárskeho poriadku žalovaný neučinil a z obsahu spisu ani nevyplývajú. Z e-mailu /č. I. 88 spisu/ vyplýva, že žalovaný zaslal žalobcovi potvrdenie o zložení sumy 525.000,- eur na účet notárskeho úradu, ktoré prostriedky budú vrátené zložiteľovi po dvoch týždňoch za predpokladu, že nedôjde k uzavretiu zápisnice o notárskej úschove za účasti žalobcu ako prijímateľa. Keďže strany sporu ani netvrdili, že došlo k uzavretiu dohody medzi zložiteľom a príjemcom podľa § 68 ods. 3 Notárskeho poriadku, je zrejmé, že došlo k vráteniu tejto sumy žalovanému ako zložiteľovi. Z obsahu spisu pritom nevyplýva, že išlo o solučnú úschovu podľa § 68a Notárskeho poriadku. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom žalovaného, že žalobca nemohol mať reálnu obavu z ohrozenia exekúcie.

42. Pokiaľ žalovaný zároveň poukazoval, že disponuje takýmito finančnými prostriedkami, preto nehrozí obava z ohrozenia exekúcie, odvolací súd udáva, že práve forma peňažných prostriedkov je pre žalobcu ťažšie postihnuteľná, resp. ťažšie dosiahnuteľná pre zabezpečenie možného výkonu súdneho rozhodnutia, ak by tieto finančné prostriedky dlžník spotreboval na úhradu tých záväzkov, ktoré považuje voči iným subjektom za nesporné.

43. Žalovaný tým, že zaťažuje svoj majetok zriadením záložného práva v prospech iného veriteľa (IMPOL HOLDING, a.s. na zabezpečenie pohľadávky 1.425.000,- eur, čo vyplýva z Dohody o urovaní zo dňa 24.1.2023), vytvára reálnu obavu z ohrozenia exekúcie, keď týmito úkonmi sa znižuje možnosť postihnúť majetok žalovaného, ktorý by mohol tvoriť podklad exekúcie, ktorá by sa týkala možného výkonu súdneho rozhodnutia v danej veci, ktoré by v prípade úspechu žalobcu vyznelo v jeho prospech. Žalobca preto podľa názoru odvolacieho súdu osvedčil aj túto druhú kumulatívnu podmienku pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, čo vedie k záveru o dôvodnosti súdom prvej inštancie nariadeného zabezpečovacieho opatrenia.

44. Odvolací súd sa už nezaoberal ďalšou argumentáciou strán a ich polemikou o tom, kto v skutočnosti inzeruje na predaj podnik v Stred nad Bodrogom, resp. o dôvodnosti obavy žalobcu v dôsledku zmien v majetkovej štruktúre žalovaného, keďže toto presahuje rámec tohto odvolacieho konania a to s poukazom, že mal dostatočne osvedčené, že boli splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v navrhovanom znení, ako to už uviedol vyššie. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že súd nemusí dať vo svojom rozhodnutí odpoveď na všetky sporné otázky, musí však zodpovedať všetky otázky podstatné pre rozhodnutie vo veci.

45. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní vznáša námietky vo vzťahu k odôvodneniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd zastáva názor, že v skutočnosti nimi vyjadruje nesúhlas s výsledkom sporu a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Námietky odvolateľa sa tak týkajú skutkového a právneho posúdenia veci súdom. Skutočnosť, že žalovaný má odlišný právny názor, než súd prvej inštancie, bez ďalšieho však nezakladá a nedokazuje vadu v zmysle zákonného ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.

46. Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, zriadením záložného práva na majetok dlžníka na zabezpečenie jeho peňažnej

pohľadávky. V tomto smere je práve zabezpečovacie opatrenie opatrením, ktoré v menšom rozsahu zasahuje do vlastníckych práv dlžníka tým, že dlžníkovi nezabraňuje v uplatňovaní jeho vlastníckych práv, napr. formou uloženia zákazu nakladať s dotknutými hnutelnými či nehnuteľnými vecami, ale zabezpečuje budúci možný výkon rozhodnutia miernejšou formou zásahu vo forme zriadenia záložného práva. Základnou charakteristikou zabezpečovacieho opatrenia ako inštitútu procesného práva je naplnenie úlohy zabezpečovacieho prostriedku pre rýchle a pružné riešenie situácie, ktorá neznesie odklad.

47. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že žalovaný netvrdil, že by mu nariadením zabezpečovacieho opatrenia nastali obmedzenia v rovine výkonu jeho predmetu činnosti, prípadne jeho podnikateľskej činnosti. Preto bolo možné usúdiť, že nariadené zabezpečovacie opatrenie nad primeranú mieru, teda nad rámec nutnosti zabezpečenia pohľadávky žalobcu nezasahuje do práv žalovaného. Nebolo osvedčené obmedzenie výkonu podnikateľskej činnosti žalovaného, v súvislosti s nariadeným zabezpečovacím opatrením.

48. Účelom zabezpečovacieho opatrenia nie je upraviť sporné práva medzi stranami sporu definitívne, ale jeho účelom ako zabezpečovacieho prostriedku je dočasná úprava práv a povinností strán sporu, alebo ak existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, účelom neodkladného opatrenia je zabezpečenie budúcej ohrozenej exekúcie.

49. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, ak vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v navrhovanom znení.

50. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne, v celom rozsahu.

51. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., ktoré sa v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. primerane použije aj na odvolacie konanie, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím, ktorým sa končí konanie u odvolacieho súdu, sa rozumie len také rozhodnutie, ktorým sa končí konanie vo veci samej. Odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nepochybne nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. O trovách tohto odvolacieho konania preto rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí o uplatnenom nároku vo veci samej.

52. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).